

ΤΗΙ Α' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Ὁκτώηχος - Ἦχος βαρύς.
Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος βαρύς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον
μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον
μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος βαρύς.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα,
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ

λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε·
σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ,
ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου
Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ
τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὁκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος βαρύς.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα
ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν,
καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον.
Γυναῖκες δὲ ἐκράυγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν
θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ

ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ
Θεός, ὡς φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ
καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα
σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Οκτωήχου - - -

Κάθισμα Β'.

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ
ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα
εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον Γυναῖκες,
μετὰ δακρῶν μύρα φέρουσαι, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν
ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ
μεγάλῃς Βουλῇς Ἄγγελος, πατήσας τὸν
θάνατον· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε,
λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ
Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις
Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰὶ εὐλογημένη καὶ
δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἴδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτάς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν

Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Οκτωήχου - - -

Ὑπακοή. Ἦχος βαρὺς.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ
ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν
με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος βαρὺς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης
ἐπιστρέψας, καὶ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων
δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας
μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται,
δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων
θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις,
φόβος, αὐτῷ αἵνεσις, δόξα, τιμὴ καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν
τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ
αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, οἱ Ἅγιοι
πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῶα
δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι
ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων
κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς
εὐρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ
ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη
βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου,
προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων,
πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα,
ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ· λατρευτὸν γὰρ.

Προκείμενον.

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος. (δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου.

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει
κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ
κατήλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις
αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ Ἄιδης, Προφῆται
συμφώνως ἀγάλλονται. Ἐπέστη λέγοντες
Σωτήρ, τοῖς ἐν πίστει, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ
εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια
σήμερον ὁ Ἄιδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα
τῆς Τριάδος, ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ
Ἄιδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα
σύν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι,
ἐπινίκιον ὦδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ τῷ
καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν.
Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ
τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ἐύλον τοῦτον εἰσήγαγεν·
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναιίου.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου
Προφήτου Ναοῦμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου
Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου
Ἀντωνίου τοῦ Νέου.

Ὁ ἅγιος Ὀνήσιμος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Θεοκλήτου, Ἀρχιεπισκόπου
Λακεδαιμονίας.

Μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
καὶ Ἀρχιεπισκόπων Ἐφέσου Ἀνανίου καὶ
Σολόχωνος.

Ταῖς αὐτῶν ။αῖαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Α'

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς
ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ
γῆς, ὑψώθητε, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι
δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς
γεννηθέντι ἀρρέύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας
ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Ὦδὴ δ'.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ
ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου
ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός,
κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ
ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Δόξα τῇ
δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε'.

Θεὸς ὦν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν,
τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον,
εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν·
ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,
ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε,
Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ς'.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν,
ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο, τῇ Παρθένῳ
δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών,
διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς
γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν,
κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες,
δυσσεβοῦς προστάγματος
καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ
ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς
ἐστῶτες ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.*

Θαύματος ὑπερφνοῦς ἡ δροσοβόλος,
ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὐς
ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς
Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυνηδύν· διὸ
ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ
Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. *(δίς)*
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ *(ἀπὸ τῆς ἀγίας τραπέζης)*

*Ἐωθινὸν Β'
Μᾶρκον ΙϚ' 1-8*

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ
Μαгдаληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ
Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι
ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωτὶ τῇ μιᾷ
τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον

ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολήν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε, Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν
σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν
με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ
ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος α'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το

ἐλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ

ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δὶς)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Β' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι,
ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον·
εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ
τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἰδοὺ Χριστὸς

ἐγγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς
Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας,
ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό,
Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὲ συλλήψεως, Ἄγγελος
δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου·
ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαρᾶς ἀφράστου
σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν,
τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ
λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γυναιξὶ καὶ τοῖς
Μύσταις.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος βαρύς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ὑχος βαρύς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά, εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Στιχηρὸν Β'. Ὑχος βαρύς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Στιχηρὸν Γ'. Ὑχος βαρύς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παύομεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Στιχηρὸν Δ'. Ὑχος βαρύς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τὸν Σταυρόν ὁ ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἄϊδην τὸ φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή, ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ε'. Ὑχος βαρύς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πύλας Ἄιδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς

ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ
καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ
παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Στιχηρὸν Ζ'. Ἦχος βαρὺς.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ
ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Αἵδου
ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἔδωρήσατο τῷ κόσμῳ
ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν Ζ'. Ἦχος βαρὺς.

*Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.*

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ
ἐκάθητο τοῦ Ζωοδόχου μνήματος, καὶ
Γυναιξὶ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων·
Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν,
ἀπαγγεῖλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δὲ
κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Στιχηρὸν Η'. Ἦχος βαρὺς.

*Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.*

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν
ἀκρογωνιαῖον, ᾧ παράνομοι Ἰουδαῖοι; Οὗτός
ἐστὶν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ
ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ
ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ
ἀθανασίαν, οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὅρους
Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος
ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος

ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν
Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ,
καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸ Β' Ἑωθινόν.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ
Μαριὰμ Γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς
ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὥράθη
ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θεῖος Νεανίας,
καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς
ψυχῆς. Ἠγέρθη γὰρ φήσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος·
διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς
τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν,
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ
Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν
Τροπάριον Ἀναστάσιμον.*

Ἦχος πλ. δ'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ
διαρρήξας τοῦ Ἄιδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα,
τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν
τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς
ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην
παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

ἡ ὡς συνήθως·

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.